

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/521/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117206713
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Maštalířová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117206713.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Maštalířovej a členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zast. spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti povinnému U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX W. W., o vymoženie pohľadávky vo výške 4.758,15 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Dulinom, Exekútorový úrad so sídlom ul. Ľudovíta Štúra, 07101 Michalovce, pod sp. zn. EX 527/2017, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 11Er/252/2017-23 zo dňa 27. júla 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 11Er/252/2017-23 zo dňa 27. júla 2017 **p o t v r d**
z u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 11Er/252/2017-23 zo dňa 27. júla 2017 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. PM-R/0915/0298 zo dňa 30.06.2016. Zistil, že dňa 16.03.2011 oprávnený a povinný uzavreli zmluvu o úvere. V článku 10.2. Všeobecných obchodných podmienok si zmluvné strany dohodli rozhodcovskú doložku.

3. Zmluvu uzavretú medzi oprávneným a povinným súd prvej inštancie vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože mal preukázané, že povinný mal vo vzťahu vzniknutom z uzatvorenej zmluvy postavenie spotrebiteľa a oprávnený konal pri uzatváraní a plnení z uzatvorenej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4. V posudzovanej veci súd prvej inštancie konštatoval, že rozhodcovská doložka bola poňatá do samotného textu Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvorili súčasť zmluvy o účte, nebola včlenená do formy osobitne vyjednanej samostatnej listiny, čoho následkom bolo, že povinný mohol rozhodcovskú doložku odmietnuť len tak, že by spolu s ňou odmietla aj samotnú zmluvu o účte. Súd prvej inštancie nepovažoval za splnenú podmienku povinnosti oprávneného jasne a zrozumiteľne informovať povinného, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Možnosť využiť prípadnú voľbu medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom súd prvej inštancie nepovažoval za výber, ale len nanútenie formálnej, obmedzenej možnosti konať pred všeobecným súdom. V rámci ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o účte, ktorá v časti Všeobecných obchodných podmienok obsahovala rozhodcovskú doložku, bola zmluvou, s ktorou sa síce povinný mohol oboznámiť vopred, ale žiadnym prejavom vôle nemohol ovplyvniť jej obsah, teda zvoliť si medzi prostriedkami riešenia sporov z nich medzi rozhodcovským a všeobecným súdom.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že úprava a znenie rozhodcovskej doložky obsahuje v sebe ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd prvej inštancie prijal záver, že ustanovenia zmluvy o rozhodcovskej doložke sú neplatné. Nakoľko vyhlásil predmetné ustanovenia zakotvujúce rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku, čím sa tieto stali neplatné, samotná neplatnosť spôsobuje aj nevykonateľnosť exekučného titulu, ktorý z tohto dôvodu má účinky paaktu. Nakoľko právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na neprijateľnej podmienke, ktorá nebola individuálne dojednaná, súd prvej inštancie dospel k záveru, že exekučný titul je vydaný v rozpore so zákonom. Preto podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Na odôvodnenie uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že postupom súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Namietal, že podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkaz výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Exekučný súd nemá zákonné oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, ako napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku. V prípade, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, súd príslušný na výkon rozhodnutia, alebo exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať, či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd, alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale len ako exekučný súd. Mal za to, že exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. Rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky, ako právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže vec prejednávať znova, nanovo skúmať skutkový stav, vykonávať dôkazy a tie následne právne hodnotiť bez účasti oprávneného. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Konštatoval, že jeho právny predchodca uzatvoril platnú rozhodcovskú doložku v súlade so Zákonom o rozhodcovskom konaní. Zdôraznil, že pri uzatváraní rozhodcovskej doložky postupoval v súlade s ust. § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak exekučný súd pri rozhodovaní o vydaní poverenia podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vykonáva iné dôkazy než tie, ktoré sú výslovne uvedené v citovanom ustanovení, ako aj v prípadoch, keď exekučný stav (či už po vykonaní takýchto dôkazov, alebo bez toho) na ťarchu oprávneného reviduje skutkový stav, na ktorom je založený exekučný titul, je povinný dať oprávnenému možnosť sa k takto vykonaným dôkazom a takto novo vytvorenej procesnej situácii vyjadriť. Nesúhlasil s aplikáciou Smernice EHS č. 93/13/EHS. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Nakoniec uviedol, že exekučný súd mu svojim postupom znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Nakoniec poukázal na skutočnosť, že Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., zriaďovateľ súdu, ktorý vydal exekučný titul, je členom záujmového združenia Rozhodcovská a mediačná, a.s., zapísaného v zozname stálych rozhodcovských súdov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR a je držiteľom povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory v súlade s ust. § 73 ods. 5 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a vyhovel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alternatívne, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu oprávneného vyjadrenie podané nebolo.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, nakoľko nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu oprávneného nie je možné vyhovieť, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd zo spisu zistil, že dňa 15.03.2017 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Následne súdny exekútor žiadal súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie. Exekučným titulom v predmetnom konaní je rozhodcovský rozsudok sp. zn. PM-R/0915/0298 zo dňa 30.06.2016, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská a mediačná, so sídlom v Bratislave. Z exekučného titulu je zrejmé, že rozhodcovským rozsudkom bolo vyhovené návrhu žalobcu (oprávneného) v časti o zaplatenie sumy 4.758,15 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného F. W., a.s., W. a povinným dňa 27.10.2009. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

10. Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

11. Z citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (doložky). To znamená, že exekučný súd je už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý mal právomoc vec rozhodnúť, pretože ak exekučný titul vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti a na jeho základe nemožno viesť nútený výkon rozhodnutia. Odvolací súd dáva do pozornosti, že aj v prípade, ak spotrebiteľ nevyužije právnu možnosť spochybniť existenciu, alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa Zákona o rozhodcovskom konaní, je okresný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej doložky (zmluvy).

12. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (27.10.2009) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že je nepochybné, že s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenom formulári medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto je potrebné na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Tomuto zisteniu bolo potom potrebné podriaďiť, ako to správne urobil súd prvej inštancie, ďalší procesný postup súdu prvej inštancie.

14. Odvolací súd konštatuje, že do slovenskej legislatívy boli prebraté viaceré smernice Európskej rady a Parlamentu, ktoré upravujú ochranu spotrebiteľa, alebo sa jej priamo, či nepriamo dotýkajú. Takouto smernicou je aj smernica Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na ktorú v napadnutom rozhodnutí odkazuje okresný súd. Smernica je v podľa článku 288 Zmluvy o Európskej únii (bývalý článok 249 Zmluvy o založení ES) záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, pokiaľ ide o výsledok ktorý sa má dosiahnuť. Smernica Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bola implementovaná do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka) a ktorý nadobudol účinnosť 01. 04. 2004.

15. Úpravu spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku nie je možné považovať za taxatívnu, pričom je možné vychádzať aj z osobitnej právnej úpravy zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinnej v čase uzavretia

zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) predovšetkým z ust. § 2 písm. a) a b) definujúcich zmluvné strany .

16. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 os. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V ust. § 53 ods. 4 Občiansky zákonník len príkladmo ustanovuje, ktoré podmienky je možné považovať za neprijateľné, pričom podľa písm. r) tohto ustanovenia za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách spôsobujú neplatnosť zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pričom tieto podmienky sú aj v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa článku 3 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

19. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2009, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, obsahuje podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Takouto podmienkou je rozhodcovská doložka, ktorú súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako neplatnú. V danom prípade rozhodcovská doložka je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, pričom v článku 10, v bode 10.2.2. týchto podmienok sa zmluvné strany dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov, alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy v znení: pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania; pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu. V bode 10.2.3 týchto podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak klient, najneskôr pri uzavretí bankového obchodu, alebo zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.

20. Rozhodcovská doložka nie je v zmluve dojednaná individuálne, čo vyplýva aj z jej zaradenia do Všeobecných obchodných podmienok, ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere, pričom takto dohodnutá rozhodcovská doložka tak, ako je dojednaná, doslovnému zneniu ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neodporuje. Ale dôsledkom takto dojednanej rozhodcovskej doložky je, že oprávnený si ju dohodol sám pre seba, čím uvedené ustanovenie obchádza. Z uvedeného vyplýva, že takto dojednanou rozhodcovskou doložkou došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa. Podpisom tejto zmluvy sa spotrebiteľ vopred vzdal práva na účinnú procesnú ochranu, či už z nevedomosti, alebo nemožnosti ovplyvniť obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľnou podmienkou. Takto dojednaná rozhodcovská doložka je podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom toto ustanovenie je v súlade so smernicou Rady č. 93/13/EHS o ochrane spotrebiteľov z 05. 04. 1993.

21. Podľa ust. § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich

prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona.

22. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 1 sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné predložiť svojim klientom najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.

23. K námietke oprávneného o tom, že ponukou uzavrieť rozhodcovskú doložku banka len plnila povinnosť vyplývajúcu z ust. § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom pri uzatváraní zmluvy, odvolací súd uvádza, že zo znenia tohto ustanovenia vyplýva len povinnosť banky ponúknuť svojim klientom návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Zo znenia tohto ustanovenia však nevyplýva povinnosť zakotviť rozhodcovskú doložku v obchodných podmienkach, ktorých obsah klient nemôže ovplyvniť, pričom návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky môže banka predložiť aj ako samostatný návrh, ktorý by umožňoval v danom prípade spotrebiteľovi dojednať rozhodcovskú doložku individuálne.

24. K námietke oprávneného o porušení jeho ústavne garantovaných práv ako účastníka konania, a to práva na spravodlivý súdny proces a na zachovanie zásady rovnosti pred súdom, odvolací súd uvádza, že okresný súd k neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá je obsahom spotrebiteľskej zmluvy dospel na základe listinných dôkazov týkajúcich sa zmluvy o úvere, Všeobecných obchodných podmienok a rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou uvedených obchodných podmienok, predložených samotným oprávneným. Z uvedeného dôvodu nie je možné konštatovať, že boli porušené práva oprávneného na prístup k vykonanému dokazovaniu

25. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil.

26. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).